

[Justitsministeren.]

gældende undergives frihedsberøvelse her i landet i mere end 24 timer, må der tilvejebringes retskendelse om opretholdelse af anholdelsen eller fængsling. Mange udleveringer til Sverige og Norge vil dog — ligesom nu — kunne gennemføres, uden at det bliver nødvendigt at opretholde anholdelsen ud over 24 timer. Under alle omstændigheder skal den, der ønskes udleveret, imidlertid kunne kræve domstolsprøvelse af betingelserne for udlevering, og politiet skal gøre ham bekendt med denne adgang.

Denne domstolsprøvelse omfatter ikke den tidligere omtalte skønsmæssige afgørelse af, om en udlevering, der opfylder lovens betingelser, bør finde sted. Med hensyn til dette spørgsmål har justitsministeriet efter forslaget den endelige afgørelse.

Hvad angår betingelserne for udlevering, fremgår det af §§ 1-5, at der foreslås en lempelse i forhold til de betingelser, der indeholdes i udleveringstraktaterne og iagtages i praksis. Jeg skal her kun fremhæve følgende tre punkter:

For det første er hjemmelen til udlevering ikke begrænset til bestemte grupper af forbrydelser, men der hjemles en almindelig adgang til udlevering til strafforfølgning for forhold, der efter lovgivningen i det land, hvortil udlevering skal ske, kan medføre frihedsstraf. Det er dog naturligvis forudsat, at der ikke bliver spørgsmål om udlevering i bagatelsager.

For det andet er der foreslået en begrænset adgang til udlevering af danske statsborgere. Med det øgede samkvem mellem landenes befolkninger er det efter min mening nødvendigt at have en sådan bestemmelse for at hindre, at personer, der under ophold i et andet nordisk land begår en grov forbrydelse, kan unddrage sig strafforfølgning ved at vende tilbage til statsborgerlandet, hvor sagen på grund af vanskeligheder med hensyn til bevisførelse ofte vil være uigennemførlig.

Endelig skal jeg for det tredje fremhæve, at der nu hjemles adgang til udlevering for politiske lovovertrædelser, hvilket for Danmarks vedkommende i det væsentlige vil sige de i straffelovens kap. 12 og 13 omhandlede forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed og mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder m. v.

Siden omkring 1830 har det været en fast klausul i de europæiske udleveringstraktater, at politiske lovovertrædelser ikke omfattes af den traktatmæssige forpligtelse til udlevering. Begrundelsen herfor har været dels manglende interesse i at udlevere for sådanne forbrydelser, dels en mistillid med hensyn til den retsforfølgning, den politiske lovovertræder ville blive udsat for efter udleveringen. Hertil kom, at forskellen mellem landenes politiske systemer og ideologier medførte, at hvad der i det ene land blev anset for en politisk forbrydelse, ikke accepteredes som en forbrydelse i det andet land. De nordiske lande bekender sig til samme demokratiske styreform og politiske ideologi, de har fælles interesse i bekæmpelsen af forbrydelser, der angriber dette system, og de har ingen grund til ikke at nære tillid til hinandens strafferetspleje.

På denne baggrund har man fundet det rettest at hjemle en adgang til udlevering for politiske forbrydelser. Bestemmelsen herom må navnlig forekomme ubetænkelig, når den ikke omfatter egne statsborgere, og når spørgsmålet om, hvorvidt en udleveringsbegøring skal imødekommes, beror på en konkret prøvelse af omstændighederne i de sager, der måtte komme til at foreligge.

Idet jeg i øvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, skal jeg hermed anbefale dette til det høje tings villige behandling.

Formanden: Uden for dagsordenen giver jeg ordet til den højtærede boligminister, for at han kan fremsætte de for hans vedkommende i dag anmeldte lovforslag.

Boligministeren (Bundvad): Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte to lovforslag, nemlig *forslag til lov om boligtilsyn* og *forslag til lov om sanering af usunde bydele*.

Lovforslagene er udarbejdet på grundlag af saneringskommissionens betænkning, som blev afgivet i oktober 1957, og følger — når man ser bort fra visse mindre afvigelser samt fra ændringer af redaktionel karakter — de af saneringskommissionen udarbejdede forslag til en revision af loven om boligtilsyn og sanering af usunde bydele af 31. maj 1939.

Inden jeg går over til en omtale af de enkelte lovforslag, vil jeg gerne fremsætte